

[Christmas Møller.]

ning. Man har da Lov til at sige med Hensyn til disse Forhold, at der ikke er nogen Rimelighed og Forstandighed i, at man ikke vil være med til for Landets Hovederhverv, Landbruget, at skabe fyldigere og bedre Ordninger end dem; man er med til ved dette lille Skridt, at man indtil videre nægter at gaa med til fyldigere Foranstaltninger.

Men dernæst maa jeg have Lov til at sige et Par Ting endnu — selv om den højtærede Formand maaske synes, at min Tale tid er stærkt overskredet; jeg har bedt om Tilladelse til det, og det er jo dog to Lovforslag, Hr. Formand; derfor beder jeg om at maatte tale nogenlunde fyldigt, og jeg skal gøre det saa kort som muligt, men det er, forekommer det mig, nødvendigt, at der ved Siden af Anbefalingen af Lovforslaget gøres nogle Bemærkninger om hele den almindelige økonomiske Situation. Altsaa, jeg tror, vi maa se saaledes paa det, at vi i Løbet af meget kort Tid kan komme ind i Forhold, hvor de Vanskeligheder, vi har gennemlevet, vil være forholdsvis smaa i Forhold til de Vanskeligheder; vi bliver stillet over for. Den Ordning, der træffes her, er Aarets Ordning, er Ordningen angaaende Prisen for Høsten paa Landets Jord. Men det, der maa gøres ved Siden af dette, som kan være Dagens nyttige Gerning, er, at vi maa tilvejebringe en virkelig Opgørelse over, hvorledes vi kan vente, at de økonomiske Vilkaar for dette Land vil blive frem i Tiden.

Og her kan man jo ikke være i Tvivl om, naar man da ser paa Produktions-tallene, at det gaar betydeligt tilbage. Ser vi paa Svineproduktionen til Eksport, er Stillingen den, at vi fra en Eksport paa 389 Mill. kg i 1932, 293—294 Mill. kg i 1933 og 223 Mill. kg i 1934 antagelig vil være nede paa et Par Hundrede Millioner kg i 1935. Tager vi Tallene fra de fem første Maaneder, saa udførte vi i 1934 104 Mill. kg, men 23 Mill. kg mindre i de fem første Maaneder af 1935. For Smørrets Vedkommende udførte vi 10 Mill. kg mindre Smør i Aarets fem første Maaneder i Forhold til 1934, og Smørreksporten er fra 1931 gaaet tilbage dog med en Snes Millioner kg. Og samtidig med at dette er sket, og at vor Kvægekspport, som man ved, har haft en Nedgang fra nær 300'000 Stykker i 1929 til 70'000 i 1934, er Forholdet dette, at vore Handelstraktater paa alle Omraader skal til Drøftelse og Forhandling, maaske til Fornylse.

Jeg vil gerne her paa mit Partis Vegne sige til den højtærede Statsminister, at

vi er af den Opfattelse, det er nødvendigt, at det Arbejde skal gøres og maaske allerede skulde være gjort, nemlig at faa en Drøftelse mellem Erhverv og Politikere angaaende Spørgsmaalet om Valutaens Stilling, angaaende Spørgsmaalet om Valuta-centralens Stilling og angaaende Spørgsmaalet om Eksport- og Importforholdene her i Landet. Vi opfordrede i Valutaloven til et saadant Udvalgs Nedsættelse, og jeg har offentlig erklæret, at det ikke var Handelsministerens Skyld, at vi ikke fik det; men Landbrugsraadets ledende Præsident, Landstingsmand Hauch, lagde sig som bekendt hindrende i Vejen herfor. Vi opfordrer Regeringen til at indkalde til en saadan Konference, og hvis Regeringen ikke vil skabe noget nyt Organ, saa vil Regeringen kunne benytte Statsministerens økonomiske Raad, som ikke gjorde sig særlig fordelagtigt bemærket, dengang det arbejdede — hvis man kan bruge et saadant Udtryk —, hvorfor det altsaa har noget at indhente. Hvis Statsministeren skulde have glemt sit Raads Sammensætning, vil nok en eller anden Sekretær kunne skaffe den frem til ham.

Vi mener, det vil være nødvendigt, at disse Spørgsmaal og Spørgsmaalet om hele vor Handelspolitik tages op til Drøftelse og Behandling i god Tid. Man maa kunne forstaa, at det bliver overmaade vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at vedligeholde en Situation, som skaber større og større Irritation. Man kan vel sige, at der er Overdrivelser i Angrebene; men Handelsministeren vil ikke modsige mig, naar jeg siger, at Handelen med Valutaattester og alt slikt skaber over for det System, vi har, Angrebsflader, som gør det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at fortsætte ad den Vej. Ogsaa den Handel med Svinekødt, som vi har været ude for, hører til de Ting, som paa mange Omraader skaber Irritation og skaber Forhold, som er lidet ønskværdige.

Vi maa have en saadan Konference; vi maa have en saadan Drøftelse. Vi maa have det, fordi Englandstraktaten — det ved jo enhver — skal til afgørende Behandling i Løbet af et Par Maaneder, Tysklandstraktaten gælder kun Aaret ud, medmindre den fornyes, og skal altsaa ogsaa til Behandling, og vore Forhold handelsmæssigt med Holland og andre Lande ligger uhyre vanskeligt, for ikke at sige, at de er brudt sammen.

Der kan ikke være Tvivl om, at Handelsstraktater skal opfyldes, og der skal ikke være Tvivl om, at vi, selv om vi ikke har været Lodtagere i et System, som opret-